

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 20. De ultimo modo per medium Amoris proximi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Per secundam perfectum sui ipsius odium affectum
unde totum ejus desiderium positum erat in patitur
& patiendo summam scoriebat pacem & lætitiam
continuo suis ipsius odio pariter reperiebat contra
Christi amorem.

CAP. XX.

De ultimo modo per medium Amor proximi.

S. Dionys. Proprietas amoris est, quod amantem extra se
de Divin. & quodammodo in amatum transferat. Quod
Nom. c. 4. D. Dionysium & S. Thomam locum etiam habet
1. p. q. 20. amore Divino, in quantum est communicatio
affl. 2. ratis lux ad extra. Unde amor Dei non continetur
taxis intra Deum; verum etiam se diffundit extra Deum
ad creaturas & effectus procreandos.

Supposita hac veritate amoris Dei, ad similitudinem
illius amor noster quoque procedere debet: in utra
solùm amemus Deum in se ipso, sed etiam extra illum
non solùm amore intensivo, sed etiam extensivo
effectibus ejus, & in creaturis præsertim ratione per
ditis, in quibus speciali modo exhibetur & relucet
go Dei.

Serm. 26. Praxiñ modi hujus docet S. Augustinus. Confide
de Verb. inquit, proximum, veluti Christi substitutum, tanquam
Dom. aliquem Vice-Christum, relictum à Christo in loco
ipsius metu Christi, & quod Christus respiciendo pro
Matth. 25. mutu dicat: *Quod uni ex minimis meis fecisti, me
fecisti.* Veluti si diives quidam, ait S. Augustinus, habent
multas pecunias aliis concreditas, & ipse non indigendus
illis, donaret eas euidam ex pauperioribus amicis suis
diceretque debitori suo: *Quod mihi debes, huius solvo: O
quod huic feceris, mihi feceris.* Ad eundem modum Christus
multa nobiscum habet debita: siquidem omnia, quæ sunt in
potestate nostra, immo vita propria infinites ei debemus.
Omnia haec debita vult à nobis solvi, non alteri nisi pri
mo, dicendo: *Quod uni ex illis feceris, mihi feceris;*

Et veritas horum desumpta est ex verbis illis S. Joan- Epist. I:
nis: In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille pro nobis animam suam posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere. q. d. Christus exposuit vitam suam per nobis, & nos eandem exponere debemus pro proximo: quia debitum hoc Christus transtulit in proximum: ac vitam, quam debemus Christo, idem vult à nobis exponi in commodum proximi.

Hic parumper subsistes, ò anima mea, considerabisq; quantum debeas Christo tot tantisq; titulis Creationis, Redemptionis, Justificationis, &c. Abs dubio tantum debes, quantum potes, quantum es: obligatis itaque totam exponere vitam, imò milletas, si tot tibi essent, in ejus servitium & obsequium: quotidiè pro ejus amore sanguinem profundere & milletu subire martyria desiderare deberes. Christus itaque vult, ut totum hoc persolvias proximo tuo, ac præstes persona fratris tui, quod ipsi præstareteneris, & cum hoc planè debiti sui solutionem tecipiet. Quapropter Sanctus ille Eleemosynarius, cum S. Ioannes gratia ipsi referebantur à quadam paupere, non immerti- tò dicere solebat: Nescis, quantum tibi debeo. q. d. quod facio, respectu ejus, quod facere debeo, valde parùm est, cum tibi etiam propriam debeam vitam: considerabat enim, quod vitam, quam debebat Christo, exponere deberet pro paupere Christi, cui Christus cesserat debiti sui sibi persolvendi obligationem, pauperem loco sui substituendo creditorem.

Ethere sufficiant de praxi Divini amoris ad laudem & gloriam ipsiusmet Amoris.

EXER-